

Besos

Carles Alberola i Roberto García

MILLOR TEXT
TEATRAL 2000

TEATRE
bromera

«HABLEMOS DEL AMOR»

(Apareixen tres dones i dos homes i parlen al públic.)

COR 1. Bona nit i gràcies per haver vingut al Gran Teatre. Estem vertaderament contents de poder estrenar aquest espectacle a la Ribera Alta, i més en concret ací, a Alzira. Però, abans de començar, ens agradaria dir-vos tres coses. *(Dubta.)* La segona, és que tot el que ara us contarem està basat en fets reals apareguts a la premsa i a les xarxes socials, només hem canviat els noms perquè ningú s'hi pugua sentir al·ludit. Els cognoms els hem deixat. La quarta cosa que volíem és fer-vos una pregunta: quantes vegades, al llarg de la vostra vida, trobant-vos malament, no heu sentit una cançó de Perales, Dyango, Camilo Sesto... i us heu trobat pitjor encara? Amigues, amics:

Hablemos del amor una vez más

que es toda la verdad de nuestra vida.

Paremos un momento las horas y los días

y hablemos del amor una vez más.

COR 4. Em diuen Lola, i després de cinc anys treballant a la mateixa oficina encara no t'has adonat que t'estime.

- COR 1. *No te quieres enterar yeyé,
que te quiero de verdad yeyé, yeyé.*
- COR 2. Em diuen Paco, tinc 45 anys i sospite que Cupido
s'ha oblidat de mi.
- COR 1. *Aquí está, viene ya, tan feliz,
con sus flechas de amor para ti,
quizás también para mí,
sí, también para mí.*
- COR 5. Em diuen Núria, tinc 28 anys i no vull que em
dones explicacions.
- COR 1. *Y es que había una mujer, qué dolor, qué dolor;
dentro del armario, qué dolor, qué dolor.*
- COR 3. Em diuen Helena, i després de 10 anys de ma-
trimoni he descobert que el meu home és gai.
- COR 1. *Y, ¿cómo es él?
¿En qué lugar se enamoró de ti?
¿De dónde es?
¿A qué dedica el tiempo libre?*
- COR 2. Em diuen Rodolf, tinc 40 anys, soc professor d'Edu-
cació Física i, sincerament, no sé què faig a la presó.
- COR 1. *Quince años tiene mi amor.*
- COR 4. Em diuen Marta: al principi, quan arribava, li
feia carícies; ara li faig la prova de l'alcohol.
- COR 1. *En la fiesta de Blas,
en la fiesta de Blas,
todo el mundo salía
con unas cuantas copas de más.*
- COR 3. Em diuen Maite. Per a tu, per 2.000 euros, seré
Bambi.

COR 1. *Dama, dama*

de alta cuna, de baja cama.

COR 2. Em diuen Rubén, tinc 23 anys i en fa 24 que no estic dins d'una dona.

COR 1. *Sufre, mamón.*

COR 5. Em diuen Empar, i fa temps que no entenc el meu marit.

COR 1. *Chiribiribí porompompón, chiribiribí porompompón.*

COR 3. Em diuen Natàlia, i estic farta que els amics del meu marit estiguen sempre a casa.

COR 1. *Hola, don Pepito; hola, don José.*

COR 5. Em diuen Empar, soc la mateixa d'abans. Ara, no és que no entenga el meu marit, és que té un comportament molt estrany.

COR 1. *Cocouaua, cocouaua, coco, coco, ua.*

COR 4. Em diuen Manolo, i després de set operacions de canvi de sexe encara no n'he trobat un que m'agrade.

COR 1. *Gavilán o paloma.*

COR 2. Em diuen Narcís, tinc 33 anys i totes les dones es tornen boges per mi.

COR 1. *Vaya torito, ay torito bravo, tiene botines y no va descalzo.*

«TÓMAME O DÉJAME»

(Sona un fragment del tema musical «Tómame o déjame» de Mocedades. Des del COR apareix SÒNIA.)

SÒNIA. *(Al públic.)* Em diuen Sònia, tinc 29 anys, l'estime més que la Terra al Sol, però ara estem vivint un eclipsi total.

COR 5. *(Cantant.)*

*Tómame o déjame,
pero no me pidas que te crea más...*

(Des del COR arriba RAÜL.)

COR 5. *...Cuando llegas tarde a casa*

no tienes por qué inventar,

pues tu ropa huele a leña de otro hogar.

SÒNIA. *(Al públic.)* *Tómame o déjame. (Pausa. A RAÜL.)*

Què em dius?

RAÜL. Et deixe.

COR. *(A SÒNIA.)* Oh!

SÒNIA. Tampoc has de contestar-me ara mateix.

RAÜL. Ho tinc decidit.

SÒNIA. Podem parlar-ho, no?

RAÜL. Parlar? Molt bé. (*Es miren en silenci.*) Ho veus?

No tenim res a dir-nos.

SÒNIA. No te'n vages. No te'n vages amb ella.

RAÜL. (*Consulta el seu rellotge.*) D'ací a cinc minuts passarà a arreplegar-me.

SÒNIA. Si em deixes, no podré viure.

RAÜL. *Chiquitita, sabes muy bien, que las penas vienen y van y desaparecen.*

SÒNIA. (*L'agafa de la jaqueta.*) Dis-me què vols que faci i ho faré.

RAÜL. Solt'ám la jaqueta, que m'estàs ofegant.

(SÒNIA bota damunt de RAÜL i el besa d'una manera salvatge. El COR sonoritza el seu bes.)

SÒNIA. (*En braços de RAÜL.*) I ara, què em dius?

RAÜL. (*Al públic.*) Em diuen Raül i voldria aclarir una cosa. Si la deixe, no és perquè la nostra relació sexual no funcione, sinó per tot el contrari. La nit de bodes durà tant que quasi coincideix amb el nostre primer aniversari. Els veïns han hagut d'insonoritzar la paret que dona al nostre dormitori i després la que dona a la cuina. Hem canviat tres vegades la suspensió del cotxe i, el que és pitjor, ara mateix patisc un procés de descalcificació òssia.

SÒNIA. (*A RAÜL.*) Què em dius?

RAÜL. (*A SÒNIA.*) Que d'ací a quatre minuts passarà a arreplegar-me.

SÒNIA. Ens en sobren tres.

RAÜL. Massa tard.

SÒNIA. Vols que faça café, me'l tire per damunt i em xuples tota?

(Ella el torna a besar apassionadament. El COR sonoritza de nou el bes. SÒNIA queda estesa a terra amb les cames enganxades als malucs de RAÜL.)

SÒNIA. Baixes o puge?

RAÜL. Baixa, baixa, que m'he quedat enganxat.

SÒNIA. Vols que faça un arròs caldós i...

RAÜL. Per què sempre has d'estar parlant de sexe?

SÒNIA. És que hi ha alguna altra cosa?

RAÜL. La conversa, la tendresa...

SÒNIA. *(Irònica.)* Ella què és, un combinat d'Elena Francis i Mimosín?

RAÜL. Ella és tot el que tu no ets ni seràs mai. La dona de la meua vida.

SÒNIA. N'estàs segur?

(Sona un fragment del tema musical «Me siento seguro» de Mocedades.)

RAÜL/COR. *(Cantant.)* Me he pasado la vida como un naufrago, he quemado kilómetros de amor, ahora sé que a su lado todo es cálido, el ayer, la mañana, su color.

Pasarán, las mañanas pasarán.

Pasarán, por su ventana pasarán.

Pasarán, nuestros besos quedarán.

RAÜL: *Me siento seguro.*

COR. *Laralaralá, laralaralaralá, lalara.*

(Sona el timbre de la porta i, a continuació, un fragment del tema musical «La mentira» d'Ana Belén.)

SÒNIA. Mary Poppins està esperant-te.

RAÜL. Adeu. *(Se'n va.)*

SÒNIA. Vols que cronometre el temps que tardaràs a tornar?

RAÜL. *(S'atura.)* Et faràs vella mirant el rellotge.

SÒNIA. Te'n penediràs.

RAÜL. En tota la meua vida no he pres mai una decisió amb tanta seguretat. El verí que has estat inoculant-me desapareixerà quan creue eixa porta, perquè tu ets pitjor que una malaltia, tu ets...

(Mentre el COR canta, RAÜL no deixa de parlar a SÒNIA sense que puguem sentir-lo. Ella l'atén amb un somriure als llavis.)

COR 5. *(Cantant.) Se te olvida,
que me quieres a pesar de lo que dices,
pues llevamos en el alma cicatrices
imposibles de borrar.*

*Se te olvida,
que hasta puedo hacerte mal si me decido,
pues tu amor lo tengo muy comprometido,
pero a fuerza no será.*

RAÜL. Ho entens ara?

SÒNIA. Potser tens raó i la vida al meu costat és un infern.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Potser soc una persona inculta que mai ha estat
al teu nivell.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Potser entre nosaltres hi ha hagut més insults
que metàfores.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Però no podràs viure sense mi.

RAÜL. T'equivoques.

SÒNIA. Ara ves-te'n, *olvida mi nombre, mi cara, mi casa y
pega la vuelta*, però, a les nits, quan estigues amb ella
al llit repassant *los reyes godos*, te'n recordaràs de mi,
(*El COR sospira.*) de les meues mans, (*El COR torna a
sospirar.*) dels meus besos, (*El COR sospira de nou.*) de
com et vaig ensenyar a utilitzar l'enciclopèdia i l'atles
d'una altra manera. I aleshores, tornaràs.

*(Sona de manera insistent el timbre de la porta.
RAÜL sembla paralitzat.)*

SÒNIA. Què et passa? Què esperes?

RAÜL. (*Cantant.*) *Me siento inseguro.*

COR. (*Cantant.*) *Laralaralá, laralaralaralá, lalara.*